

briksvirksomheder med kontinuerlig Drift. Jeg udtalte min Beklagelse over, at man ikke fra Arbejdsraadets Side med Energi havde arbejdet hen til at faa iværksat en saadan Indskrænkning, som jeg mener, Arbejdsraadet kan udvirke. Det ærede Medlem svarer, at Arbejdsraadet jo ikke kan paabyde Nedsættelse af Arbejdstiden indenfor disse Virksomheder, blot fordi der arbejdes Dag og Nat. Det har jeg heller ikke paastaaet; men Arbejdsraadet kan gøre Indstilling til Indenrigsministeriet om en Nedsættelse af Arbejdstiden, og jeg føler mig overbevist om, at navnlig den nuværende Indenrigsminister i høj Grad vilde tage Hensyn til en saadan Indstilling. Imidlertid erklærede det ærede Medlem, at Sagen er i bedste Gænge, og jeg tør vel derfor gaa ud fra, at der indenfor Arbejdsraadet er Villie til at søge Arbejdernes berettigede Krav imødekommet. Jeg har tidligere peget paa Papirindustrien, og det glæder mig, at det ærede Medlem her som Formand for Arbejdsraadet kunde oplyse, at det er Denne Industri, som vi i første Række bør beskæftige os med, hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar. Han nævnedes, at det havde vist sig, at Sygeligheden var størst blandt Arbejderne indenfor Papirfabrikkerne. Fabrikernes Direktion har søgt at bortforklare det ved, at Sygeligheden var saa stor mellem de ældre Arbejdere, der ikke var beskæftigede baade Dag og Nat. Mellem de Arbejdere, der skiftevis arbejder Dag og Nat, var der i Virkeligheden ikke særlig stor Sygelighedsprocent. Hertil er jo at bemærke, at det væsentlig er de unge Arbejdere, der beskæftiges ved Maskinerne og den Del af Virksomheden, der gaar baade Dag og Nat, medens Arbejderne i den ældre Alder drages over paa andre Felter, hvor de ikke arbejder om Natten. Jeg mener, at man maa tage Indberetningen som Helhed, og saa staar det fast, at der indenfor denne Industri er en saa betydelig Sygelighedsprocent, at man baade er berettiget og forpligtet til fra Administrationens Side at skride ind. At Sagen nu, som nævnt, er i den bedste Gænge, glæder mig, og jeg haaber, at vi da kan faa at se et positivt Resultat af Arbejdsraadets Virksomhed. Jeg er fuldt bekendt med, at det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) i 1913 var med til at stille Forslag om, at der indenfor saadanne Virksomheder skulde indføres en 8 Timers Arbejdsdag. Jeg takker ham for det, men netop derfor stiller man vel ogsaa saa

meget større Forventninger til ham i hans Egenskab af Formand for Arbejdsraadet.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne rette et Spørgsmaal, der i øvrigt er foranlediget ved de Forhandlinger, der har fundet Sted i Landstinget om Banklovforslaget og Sparekasselovforslaget I Stempeloven af 1911 §. 157 hedder det med Hensyn til Stempelfrihed for Banker: „Navnlig skal Finansministeriet ogsaa kunne bestemme, at Banker, der i Henhold til den nævnte Lov have erholdt Tilladelse til at udstede Kontrabøger uden Stempel, beholde denne Tilladelse, indtil der ved ny Lov træffes nærmere Bestemmelse om de Stempelbegunstigelser, som kunne tilstaa Banker og Sparekasser. Forslag til en saadan Lov, indeholdende ensartede Regler med Hensyn til Stempelplicht for Bankers Kontrabøger, bliver at forelægge inden 1. Januar 1913.“ Loven er sket Fyldest, idet Regeringen gentagende har fremsat Forslag til en Banklov og til en Revision af Sparekasseloven. Men naar nu Ordførerne i Landstinget, navnlig for de to største Grupper, Venstre og Højre, betragter det som givet, at der heller ikke i denne Samling kommer noget ud af Lovforslagene, kunde jeg ønske at spørge den højtærede Minister, om han ikke i Overensstemmelse med Stempeloven maatte finde Anledning til her at fremsætte et Lovforslag om at stille Bankerne ens med Hensyn til Stempelbegunstigelse. Nu er Stillingen jo den, at alle de store Banker og en Del mindre Provinsbanker har erholdt Stempelfrihed for Indskud paa Kontrabog, medens en hel Række andre, navnlig Smaabankerne i Provinskøbstæderne og Stationsbyerne, ikke har en saadan. Det forekommer mig at være uretfærdigt. Disse smaa Banker maa ganske vist modtage Inskud, men Sagen er ordnet paa den Maade, at man forbyder Bankens Direktion eller Bestyrelse at kvittere for Indskudsbeløbet i Kontrabøgerne. Det gør, at visse Folk har et Indtryk af, at en saadan Bank, hvor det kun indføres, men ikke underskrives, at der er indskudt f. Eks. 100 eller 200 Kr., er en mindre solid Forretning at have med at gøre. Jeg vil derfor forespørge, om den højtærede Minister ikke er villig til at fremsætte Forslag om at stille alle Banker ens og tilstaa dem alle Stempelfrihed, da, som sagt, Bank- og Sparekasselovforslagene ikke synes at skulle blive til noget foreløbig. Stempelovens § 157 indeholder jo en Forpligtelse for Rigsdagen til nu at ordne denne Sag.